

Aan de Voorzieningenrechter van de Raad van State
te 's-Gravenhage

Ad Astra Advocaten

Mr. J. Hemelaar
Mr. J.M. Stevers

Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel.: 071 – 528 00 25
Fax: 071 – 528 45 00

Nader aanvullend Verzoekschrift (deel II)

Paspoort

Nadere gronden: 9 juli 2012

(zitting: 19 juli 2012)

Geeft eerbiedig te kennen:

                     Roest, wonende te Amsterdam , te dezer zake
domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare nr 14 (Postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore
van Ad Astra Advocaten, van wie van de advocaat en procureur **mr. J. Hemelaar** in deze als gemach-
tigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is het onderhavig rechtsmiddel in te stellen.

1. Verzoekster, hierna ook te noemen “Roest”, heeft een paspoort aangevraagd op 25 augustus 2010 bij de Burgemeester van Amsterdam. De Burgemeester van Amsterdam heeft op dezelfde datum besloten de aanvraag van verzoekster buiten behandeling te stellen.
2. Verzoekster heeft daarop op 25 augustus 2010 bezwaar aangetekend. Ook op het bezwaarschrift is negatief beschikt, en wel op 1 april 2011.
3. Daarop heeft verzoekster beroep aangetekend tegen deze beschikking op 15 april 2011. Het beroep is ongegrond verklaard door de Rechtbank op 18 april 2012. Verzoekster kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve zij bij brief van 30 mei 2012 in hoger beroep is gekomen bij brief met inleidende grieven. De grieven zijn nader uitgewerkt/aangevuld bij aanvullend beroepschrift op 22 juni 2012. Het hoger beroepschrift is aanhangig bij uw Raad onder nummer 201205423/1/A3. Het hoger beroep maakt gerede kans om gegrond te worden verklaard.
4. Doordat thans (nog) geen schorsende werking is verleend aan het hoger beroep, heeft Roest recht en belang bij het treffen van een voorlopige voorziening, strekkende tot afgifte van een paspoort voor de duur van één jaar, in overeenstemming met dan wel analoog aan het bepaalde in artikel 10, derde lid, van de PUN.
5. Roest heeft bij aanvullend verzoekschrift van 28 juni 2012 de gronden van haar verzoek aangevoerd. Deze wenst zij thans aan te vullen.

6. Met betrekking tot de spoedeisendheid van haar verzoek wijst Roest op de aankomende Tweede Kamerverkiezingen, waarvoor zij zich moet kunnen legitimeren. Zij wenst dan een geldig legitimatiebewijs te kunnen overleggen.
7. Het belang van deelname aan verkiezingen is een belang dat ook is opgemerkt door de Tweede Kamerleden zelf, waaronder het VVD-Kamerlid Hennis Plasschaert, die de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties in het laatste kamerdebat over deze kwestie kapittelde voor het trage wetgevingsproces. Zij zei onder meer:

Het juridische plaatje, zoals geschetst door de minister snap ik, de verwijzing naar de Europese verordening wat minder. Uiteraard is die van belang voor de eisen die aan onze identiteitsdocumenten worden gesteld, maar de identiteitskaart in de Paspoortwet en de vingerafdrukopname is vooral een Nederlandse hick-up geweest. Dat heeft deze Kamer erkend, dat heeft dit kabinet erkend. Daarom is besloten om een wetsvoorstel in te dienen waarmee de vingerafdruk in de identiteitskaart komt te vervallen. Daarmee stelt de Staat eigenlijk al geen enkel belang meer te hebben bij de vingerafdruk als het gaat om de identiteitskaart. Daar zit voor mij de crux, want ik begrijp het juridische plaatje, maar waar ik moeite mee heb is dat het nogal een hard gelag is dat mensen in ieder geval de komende zes maanden nog zonder identiteitsbewijs of -kaart rondlopen omdat wij als overheid zo traag reageren op een reeds lang geleden aangekondigde wetswijziging. Die ligt nu pas bij de Raad van State. Deze minister heeft toegezegd dat die wetswijziging deze zomer bij deze Kamer zou worden ingediend. Wij kunnen allemaal tellen. Voor de kerst zal die zeker niet door de Eerste Kamer heen zijn. Dus daar zit voor mij het probleem.

en zij vervolgt:

Is er niet ergens een precedent waarmee wij kunnen zeggen dat wij het belang niet meer hebben als Staat en dat wij derhalve, vooruitlopend op de noodzakelijke wetswijziging, al conform gaan handelen? Is de minister bereid om dat nader te onderzoeken en ons daarover op een ander moment te informeren?

(Handelingen TK-20112012-93-8 Handelingen TK 7 juni 2012, p. 37 en 38)

8. In hetzelfde debat werd een motie aangenomen door de Tweede Kamer (en vervolgens nog even aangehouden om de Minister gelegenheid te geven naar het precedent of naar de juridische mogelijkheden waar mevrouw Hennis-Plasschaert op doelde). De motie, met nummer TK 25764 nr 61, is bijgevoegd als **Productie 3**.
9. In het debat merkte PvdA Kamerlid Heijnen op, dat de Burgemeester een zorgplicht heeft voor de ingezetenen van zijn stad. Roest meent, dat de heer Heijnen hiermee de spijker op zijn kop slaat. Als het wetgevingsproces te traag is, en als duidelijk is dat door de Wetgever de mogelijkheid van vingerafdrukloze documenten waarmee men zich kan legitimeren een noodzaak is om de democratische samenleving te laten functioneren, dan moet de Burgemeester ingezetenen van zijn stad een mogelijkheid bieden zo'n document te verkrijgen. Die zorgplicht rust deste zwaarder op hem als er landelijke verkiezingen op komst zijn.

10. De Burgemeester hééft die mogelijkheid ook, omdat de PUN toelaat dat documenten met een geldigheidsduur korter dan een jaar worden uitgegeven. Zulke documenten vallen niet onder de werking van de Verordening. Voor zulke documenten is dus irrelevant hoe de Verordening verder luidt, en of de Europese Wetgever al dan niet gewetensbezwaarden een uitzonderingspositie wenst te gunnen¹.
11. Het enige wat dan nog telt is nationaal recht.
12. Van de Wetgever is bekend, dat zij meent, dat zij wenst, dat er mogelijkheden zijn. Zowel de Minister (toen nog Minister Donner) heeft die wenselijkheid erkend in april 2011, als de Kamer, die het in het laatstgevoerd debat nog eens uitdrukkelijk heeft vastgelegd in een aangenomen motie.
13. Niet valt in te zien waarom de Burgemeester dan niet anticipeert op de aanstaande wetgeving, of waarom de Burgemeester niet op grond van zijn zorgplicht aangeeft bereid te zijn een tijdelijk document af te geven aan verzoekster, waarmee zij zich kan legitimeren zonder haar vingerafdrukken te hoeven afstaan.
14. Verzoekster wijst erop, dat waar het gaat om onverenigbaarheid met artikel 8 EVRM om van aanvragers van reisdocumenten te eisen dat zij hun vingerafdrukken geven, dat het argument dat er sprake zou zijn van een *pressing social need necessary in a democratic society* niet opgaat.
15. Roest heeft hieromtrent al het nodige opgemerkt in haar aanvullend hoger beroepschrift, dat tevens dient als gronden bij het verzoek, en wenst daaraan nog het volgende toe te voegen.
16. Hoewel al vanaf de jaren negentig van de vorige eeuw aangestuurd is op opname van biometrische gegevens in reisdocumenten, is vandaag de dag de mogelijkheid om aan de grenzen daarop te controleren nog geen stap dichterbij gebracht. De autorisatie om de versleutelingscodes te gebruiken is immers nog niet afgegeven, noch zijn er aanstalten gemaakt om in de nabije of iets verder gelegen toekomst zulke autorisatie te gaan verlenen.
17. Dat betekent, dat de gestelde noodzakelijkheid (zie de termen: “*pressing*”, “*need*” en “*necessary*”) niet gesubstantieerd wordt in het beleid. Kennelijk kunnen we heel goed toe zonder zo’n controle.
18. Dat laatste is inderdaad het geval. We kunnen heel goed toe zónder controle op vingerafdrukken aan de grens. Dit is reeds in de procedures van Michael Schwarz bij het Verwaltungsgericht Gelsenkirchen naar voren gekomen (gepubliceerd op: <http://www.foebud.org/datenschutz-buergerrechte/biometrie/klage-gegen-fingerabdrucke/> als “*ergaenzung-klage-fingerabdrucke.pdf*”). Daarnaast is het aan de orde gesteld in de procedure van Van Luijk, aanhan-

---

¹ De tegenwerping van de Minister in het debat van 7 juni 2012, dat een en ander volgens haar niet zou kunnen onder de Verordening, sneed dus ook helemaal geen hout. Zij had kennelijk een onjuist beeld van de Verordening voor ogen.

gig bij uw Raad onder nummer 201105172/1/A3², en in de zaak van het hoger beroep van Boers in het hoger beroep dat bij uw Raad aanhangig is (zie ook de website van www.vrijbit.nl voor de gewisselde stukken).

19. Daarnaast geldt, dat nu gebleken is, dat in ieder geval iedereen³ het erover eens is, dat er geen noodzaak bestaat om inbreuk te maken op artikel 8 EVRM met betrekking tot aanvragers van een ID-kaart, er evenmin nog in redelijkheid kan worden volgehouden, dat een dergelijke noodzaak bij aanvragers van paspoorten wél zou bestaan.
20. Immers, voor legitimatiedoeleinden zijn paspoorten en ID-kaarten uitwisselbaar. Voor het reizen binnen de EU eveneens.
21. Dat betekent, dat als fraudebestrijding het doel is van de opname van vingerafdrukken in een paspoort, dit doel per definitie niet gerealiseerd kan worden als tegelijkertijd de mogelijkheid bestaat om zonder afgifte van vingerafdrukken een ID-document te verkrijgen. Het enige effect van opname van vingerafdrukken in een paspoort zou dan zijn (indien al wordt aangenomen, dat de opname van vingerafdrukken in een reisdocument het plegen van fraude zou kunnen voorkomen of beperken, quod non⁴), dat fraudeurs zich voortaan van ID-kaarten bedienen in plaats van van paspoorten. Dat geeft weliswaar een verschuiving in het *middel* te zien waarmee gefraudeerd wordt, maar niet een vermindering of bemoeilijking van de fraude. Kortom, afgezien van fraude bij grensoverschrijding tijdens reizen buiten de EU *kan* de maatregel niet een bestrijding van fraude vormen.
22. Dat er ook geen enkele reden is te veronderstellen, dat er een noodzaak bestaat om fraude met Nederlandse paspoorten tijdens grensoverschrijdingen naar bestemmingen *buiten* de EU te bestrijden met biometrie, is iets dat al eerder uiteen is gezet.
23. Er blijft dus niets over van het aangevoerde doel van de maatregel. Alsdan vormt iedere inbreuk op de grondrechten van verzoekster een schending van het betrekkelijke Verdragsartikel.
24. Op grond van artikel 94 Grondwet moet dan de nationale wetsbepaling buiten werking worden gelaten.

---

² Zie het aanvullend hoger beroepschrift van Louise van Luijk d.d. 21 maart 2012 en de pleitnota van de behandeling van haar hoger beroep d.d. 2 april 2012. Beide zijn gepubliceerd op de website www.louisevspaspoortwet.nl onder resp. http://www.louisevspaspoortwet.nl/images/stories/21-3-2012_aanv_hoger_beroepschrift_Luijk_Van_vs_Den_Haag_.pdf en http://www.louisevspaspoortwet.nl/images/stories/2-4-2012_pleitaantekeningen_Mr._Hemelaar_Hoger_beroep_Raad_van_State.pdf.

³ Met “iedereen” wordt bedoeld: de Minister en de Kamer, alsmede verzoekster en de rechterlijke macht. Of de Burgemeester deze mening deelt, althans ervoor wil uitkomen, dat hij niet anders van oordeel kan zijn, is verzoekster (nog) niet bekend.

⁴ Het standpunt dat fraude op die manier bij de huidige stand van zaken niet te bestrijden valt, vanwege de hoge percentages mismatches, de lage graad van fraude die gepleegd wordt met Nederlandse reisdocumenten, de problemen rond het afgeven van autorisatie en de mogelijkheden om vingerafdrukken na te maken, is reeds elders in de stukken van deze procedure door appellante onderbouwd.

25. Verzoekster verzoekt het voorgaande tevens te beschouwen als een nadere onderbouwing van haar hoger beroep zelve, waarmee ten aanzien van de verzoekprocedure connexiteit bestaat.

REDENEN WAAROM: verzoekster U.E.A. Heer/Vrouwe Staatsra(a)d(en) in uw functie als Voorzittingenrechter van de Raad van State verzoekt:

1. de Burgemeester van Amsterdam te gelasten binnen twee weken na de uitspraak in de onderhavige procedure aan Roest een paspoort of ander reisdocument (of ander document waarmee zij zich kan legitimeren) uit te reiken zonder afname en opname van vingerafdrukken, dat een geldigheidsduur heeft van één jaar, onder oplegging van een dwangsom van € 100 (zegge: honderd euro) per dag dat verweerder nalaat om aan de in dezen te wijzen uitspraak te voldoen, met een maximum van € 25.000;
2. Verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding.

Leiden, 9 juli 2012

Gemachtigde